Zevulun, Entrepreneur and Ambassador

Source Sheet by Tamar Weissman

Genesis 30:19-20

(19) When Leah conceived again and bore Jacob a sixth son, (20) Leah said, "God has given me a choice gift; this time my husband will exalt me, for I have borne him six sons."

So she named him Zebulun.

בראשית ל':י"ט-כ'

(יט) וַתַּהָר עוֹד בֵּאָה וַתֵּלֶּד בֵּן־שִׁשִּׁי לְיִצְקְב: (כ) וַתּאֲמֶר לֵאָה זְבָדִנִי אֱלֹהִים | אֹתִי זֵבֶּד טוֹב הַפַּעַם יִזְבְּלֵנִי אִישִׁי כִּי־יָלְדְתִּי לְוֹ שִׁשָּׁה בָנֵים וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמֻוֹ זְבֵלְוּן:

I Kings 8:13

(13)I have now built for YouA stately House,A place where YouMay dwell forever."

מלכים א ח':י"ג

(יג) בָּנְה בָנִיְתִי בֵּית זְבֻל לֵךְ מָכוֹן לִשִׁבִתִּךְ עוֹלָמִים:

Isaiah 63:15

(15) Look down from heaven and see, From Your holy and glorious height! Where is Your zeal, Your power? Your yearning and Your love Are being withheld from us!

ישעיהו ס"ג:ט"ו

(טו) הַבֵּט מִשָּׁמַיִּם וּרְאֵה מִזְּבֵלְ קַדְשְׁךְ וְתִפְּאַרְתֶּךְ אַיֵּה קִנְאָתְךְּ וּגְבוּרֹתֶךְ הַמִּוֹן מֵעֶיִךְ וְרַחֲמֶיךְ אֵלָי הִתְאַפָּקוּ:

Psalms 49:15

(15) Sheeplike they head for Sheol, with Death as their shepherd. The upright shall rule over them at daybreak, and their form shall waste away in Sheol till its nobility be gone.

תהילים מ"ט:ט"ו

(טו) כַּצֹּאָן | לְשְׁאוֹל שַׁתּוֹּ מָנֶת יִּרְעֵם וַיִּרְדּוּ־בָם יְשָׁרִים | לַבּקֶּר (וצירם)[וְצוּרָם] לְבַלְּוֹת שְׁאוֹל מִזְּבֵל לְוֹ:

Habakkuk 3:11

(11)Sun [and] moon stand still on highAs Your arrows fly in brightness, Your flashing spear in brilliance.

חבקוק ג':י"א

(יא) שֶׁמֶשׁ יָרֶחַ עָמַד זְבֵלָה לְאְוֹר חָצֶּיֹך יְהַלֵּכוּ לְנֹגַה בְּרַק חֲנִיתָך:

Genesis 49:13

(13) Zebulun shall dwell by the seashore; He shall be a haven for ships, And his flank shall rest on Sidon.

בראשית מ"ט:י"ג

(יג) זְבוּלֶּן לְחְוֹףְ יַמִּים יִשְׁכֹּן וְהוּא לְחַוֹף אֲנִיֹּת וְיַרְכָתְוֹ עַל־צִירְן: {פ}

Rabbeinu Bahya, Shemot 28:15:3

Scientific books claim that the basic number of gemstones, (not allowing for variants, mutations) are only 12 in number, so that they were all represented on the breastplate of the High Priest. They may be considered as the "patriarchs" of all other precious stones.

רבנו בחיי, שמות כ"ח:ט"ו:ג'

ודע כי נמצא כתוב בספרי חכמת הטבע כי כל האבנים היקרות שהם עקריות ושרשיות אינן אלא י"ב והם אבות לכל שאר האבנים וכל השאר מיניהם ענפיהן ותולדותיהן.

The name of Zevulun was inscribed on the gemstone known as יהלום, diamond. This gemstone is known as pirle, same as bedolach. It is clear, transparent. It is to remind us of "white" silver, an allusion to the material wealth of the tribe of Zevulun. We know from Yaakov's blessing of Zevulun in Genesis 49,13 that he was a great trader sending his ships far afield in order to bring home wealth from foreign lands. It was appropriate therefore that the stone bearing his name was the diamond. The special property of the diamond for man is that it helps one to go to sleep, something Leah referred to when she (the mother of Zevulun) said after he was born: "this time my husband will make his permanent home with me" (Genesis 30,20). [I believe what the author meant was that possession of diamonds allows people to sleep easy as they feel emotionally and economically secure. Ed.]

זבולן על יהלום והוא הנקרא
פירל"א והיא לבנה כלה על שם
שהכסף לבן והוא סימן לעשרו
של זבולן שנאמר (בראשית
מ"ט:י"ג) זבולן לחוף ימים
ישכון לכך נתנה לזבולן והיא
מצלחת בפרקמטיא, וסגולת
האבן שמביאה שינה על האדם
שכן אמר הכתוב (שם ל) הפעם
יזבלני אישי.

Sifrei Devarim 354

(2) "Rejoice Zevulun in your going forth": For Zevulun was a broker, and he would take of his brothers and sell them to the Canaanites; and

ספרי דברים שנ"ד

(ב) שמח זבולון בצאתך, מלמד שהיה זבולון סרסור לאחיו והיה לוקח מאחיו ומוכר לגוים

ומן הגוים ומוכר לאחיו:

from the Cananites, and sell them to his brothers.

Midrash Tanchuma, Vayechi 11

(1) Zebulun shall dwell at the shore of the sea (Gen. 49:13). Zebulun was mentioned before Issachar even though Issachar was the elder. Why? Zebulun was engaged in commercial activity, while Issachar devoted himself to the study of the Torah, and they had agreed that Zebulun's earnings would be shared by Issachar. That is why Moses blessed them: Rejoice, Zebulun, in thy going out, and Issachar in thy tents (Deut. 33:18). Rejoice, Zebulun, in going about to do business, for Issachar is in your tents studying the Torah. Why should he rejoice? Because the Torah is a tree of life to them that lay hold upon her, and happy is everyone that holdeth her fast (Prov. 3:8). Therefore Zebulun preceded Issachar. If it had not been for Zebulun, Issachar could not have studied the Torah. Since Issachar engaged exclusively in the study of the Torah, and was not concerned with business nor did any kind of work, it is written about him: *And* the children of Issachar, men that had understanding of the times (I Chron.

מדרש תנחומא, ויחי י"א

(א) זָבוּלֵן לְחוֹף יַמִּים. קָדָם זְבוּלָן לְיִשָּׁשֹׁכָר. וְלָמָה, שֵׁזְבוּלָן עוֹסֵק בִּפְרַקמַטִיָה, וִישָּׁשֹׁכַר עוֹסֵק בַּתוֹרָה. עַשׂוּ שָׁתַפּוּת בֵּינֵיהֵם שַׁיָּהֵא פָּרַקְמַטִיָה שַׁל זְבוּלָן לִישָּׁשֹׁכָר, שֵׁכֵּן מֹשֶׁה בֵּרַכָּן, שְׁמַח זְבוּלָן בִּצֵאתֵך וִישַּׁשׁכַר בָּאהָלֵיך (דברים לג, יח), שִׁמַח זְבוּלֵן בִּצֵאתָך לְפַּרַקמַטִיָא מִשׁוּם דִּישָּׁשֹׁכָר בָּאֹהָלֵיךְ עוֹסֵק בַּתּוֹרָה. לַמַה, עֵץ חַיִּים הִיא לַמַחַזִיקִים בַה (משלי ג, יח). לְפִיכַך ָהָקְדִּים זְבוּלֻן לְיִשָּׁשֹׁכָר, שָׁאִלְמָלֵא זְבוּלָן, לֹא עָסַק יִשַּׁשֹׁכַר בַּתוֹרָה. וּמִתוֹךְ שֵׁנָּתִיַחֵד יִשַּׂשׂכֵר בַּתּוֹרָה וְלֹא עָסַק בָּפָרַקְמַטִיָא וִלֹא הַיַה לוֹ עַמַל בְּדָבָר אַחֵר, לִפִּיכָךְ כַּתוּב בּוֹ, וּמִבְנֵי יִשַּׁשֹׁכַר יוּדְעֵי בִינַה לעתים (דה"א יב, לג). (ב) יִשָּׁשׁכָר חֲמֹר גָרָם, יִשָּׁשׁכָר נוֹתֶן עַצָּמוֹ עַל הַתּוֹרָה כַּחַמוֹר לְמַשׁוי, וּזִבוּלָן מֵבִיא בָאַנִיוֹת הסחורה.

12:33).

(2) Issachar is a large-boned ass (Gen. 49:14). That is, he bears the yoke of the Torah like an ass that bears its load, while Zebulun brings his wares in ships.

Vayikra Rabbah 25

Shimon brother of Azarya said in his name –but was Shimon not greater than Azarya? Rather, because Azarya engaged in commerce and provided sustenance for Shimon; therefore, the *halakha* is cited with his name. Likewise, "And of Zebulun he said: Rejoice, Zebulun, on your journeys, and, Issachar, in your tents" (Deuteronomy 33:18). But was Issachar not older than Zebulun? Rather, because Zebulun would set sail from the settled areas and engage in commerce, and provide sustenance for Issachar, the Torah rewards him for his efforts. Therefore, the verse is called by his name, as it is stated: "Rejoice, Zebulun, on your journeys, and, Issachar, in your tents."

ויקרא רבה כ"ה

שָׁמְעוֹן אַחִי עֲזַרְיָה אָמַר מִשְׁמוֹ, וַהַלוֹא שָׁמִעוֹן הַיַה גַּדוֹל מַעַזַרְיָה, אֵלָּא עַל יִדֵי שֶׁהָיָה עַזַריָה עוֹסֶק בִּפָּרַקמַטִיָא וְנוֹתֵן בְּפִיו שֶׁל שִׁמְעוֹן, לְפִיכָךְ נִקְרֵאֹת הַלַכָה עַל שִמוֹ, וְדְכָוַתָה (דברים לג, יח): וְלְזָבוּלְן אֲמֵר שָׁמַח וָבוּלָן בִּצֵאתֶך וִישָּׁשׁכָר בִּאֹהָלֵיךְ, וָהַלוֹא יִשַּׂשׁכֵר גַּדוֹל הַיָה מְזָבוּלוּן, אֵלָא עַל יִדִי שֶׁהַיַה זְבוּלוּן מִפָּרֵשׁ מִיִּשׁוּב וְעוֹסֵק בִּפְרַקְמַטְיָא וּבָא וִנוֹתֵן לְתוֹךְ פִּיו שַׁל יִשַּׁשבֶר, נוֹתֵן לוֹ שַּׁכַר בַּצַמַלוֹ, לִפִּיכַך נִקְרַא הַפַּסוּק עַל שְׁמוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: שִׁמַח זְבוּלַן בָּצֵאתֶךּ וִישָּׁשׁכָר בִּאֹהָלֵיךָ.

The worst disaster that struck me of late, worse than anything I had ever experienced from the time I was born until this day, was the demise of that upright man, who drowned in the Indian Ocean while in possession of much money belonging to me, to him and to others, leaving a young daughter and

his widow in my care. For about a year from the day the evil tidings reached me, I remained prostrate in bed with a severe inflammation, fever and mental confusion, and almost perished. From then until this day, that is, about eight years, I have been in a state of disconsolate mourning. How can I be consoled? For he was my son; he grew up upon my knees; he was my brother, my pupil. It was he who did business in the market place, earning a livelihood, while I dwelled in security.

-- Maimonides, personal correspondence, January 1185

Megillah 6a:6-7

The Gemara asks: **Is Kitron** really Tzippori? Wasn't Kitron in the tribal territory of Zebulun, as it is written: "Neither did Zebulun drive out the inhabitants of Kitron, nor the inhabitants of Nahalol" (Judges 1:30)? And the tribe of Zebulun was resentful of its portion, as it is stated: "Zebulun was a people that jeopardized their lives to the death" (Judges 5:18). What is the **reason** for their resentfulness? Because "Naphtali was on the high places of the field" (Judges 5:18). The verse should be interpreted as follows: **Zebulun said** before the Holy One, Blessed be He: Master of the Universe! To my **brothers,** the tribes whose territory is adjacent to mine, You gave fields and vineyards, whereas to me You gave mountains and hills; to my brothers You gave lands, whereas

מגילה ו' א:ו'-ז'

וָקְטָרוֹן, צִיפּוֹרִי הִיא? וְהַא ָקָטָרוֹן בָּחֵלָקוֹ שֶׁל זְבוּלוּן הַוַאי, דכתיב: "זבולון לא הוריש את יוֹשָבֵי קטָרוֹן וָאֵת יוֹשָׁבֵי נָהַלוּל", ווָבוּלוּן מִתְרַעֵם עַל מְדּוֹתַיו הַוָה, שַׁנָּאֵמַר: "זְבוּלוּוְ עם חֶרֶף נָפָשׁוֹ לַמוּת״, מַה שַעַם? מִשׁוּם דִּיינַפְתַּלִי עַל מָרוֹמֵי שַׂדָה". אַמַר זָבוּלוּן לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: רְבּוֹנוֹ שֵׁל עוֹלָם, לְאַחֵיי נָתַתָּ לַהֵם שַׁדוֹת וּכְרַמִים, וִלִּי נַתַתַּ הַרִים וִגְבָעוֹת! לְאַחֵיי נָתַהָּ לָהֵם אֲרַצוֹת, וְלִי נַתַתַּ יַמִּים וּנָהַרוֹת! אַמַר לוֹ: ַכּוּלָן צָרִיכִין לַךְ עַל יִדֵי חִלָּזוֹן, שַׁנֶּאֱמַר: "[עַמִּים הַר יִקְרָאוּ] וּשִׂפוּנֵי טִמוּנֵי חוֹל״.

to me You gave seas and rivers.
God said back to him: Nevertheless, all will need you due to the hilazon, the small sea creature residing in your territory that is the source of the dye used in the ritual fringes [tzitzit]. As it is stated in Moses' blessing to Zebulun: "They shall call the people to the mountain: There they shall sacrifice offerings of righteousness; for they shall suck of the abundance of the seas, and of the hidden treasures of the sand" (Deuteronomy 33:19).

Sotah 17a:23-24

But what is the benefit imparted by **the thread of sky-blue** wool? The Gemara answers: **As it is taught** in a baraita that Rabbi Meir would say: What is different about sky-blue **from all other colors** such that it was specified for the mitzva of ritual fringes? It is because sky-blue dye is similar in its color to the sea, and the sea is similar to the sky, and the sky is similar to the Throne of Glory, as it is stated: "And they saw the God of Israel; and there was under His feet the like of a paved work of sapphire stone, and the like of the very heaven for clearness" (Exodus 24:10). This verse shows that the heavens are

סוטה י"ז א:כ"ג-כ"ד

אֶלָּא חוּט שֶׁל תְּכֵלֶת, מַאי הִיא? דְתַנְיָא, הָיָה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר: מָה נִשְׁתַּנָּה תְּכֵלֶת מִכָּל מִינֵי צִבְעוֹנִין? מִפְּנֵי שֶׁהַתְּכֵלֶת דּוֹמֶה לַיָּם, וְיָם דּוֹמֶה לָרְקִיעַ, וְרָקִיעַ דּוֹמֶה לְכִפֵּא הַכָּבוֹד — שֶׁנֶּאֱמֵר: "וַיִּרְאוּ אֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְתַחַת רַגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לִבְנַת הַסַּפִּיר וּכְעֶצֶם הַשָּׁמִים לָטֹהַר", וּכְתִיב: "כִּמַרְאֵה אֵבֵן סַפִּיר דְּמוּת כִּסֵּא". similar to sapphire, and it is written: "And above the firmament that was over their heads was the likeness of a throne, as the appearance of a sapphire stone" (Ezekiel 1:26). Therefore, the throne is similar to the heavens. The color of sky blue dye acts as an indication of the bond between the Jewish people and the Divine Presence.

Deuteronomy 33:18-19

(18) And of Zebulun he said: Rejoice, O Zebulun, on your journeys, And Issachar, in your tents. (19) They invite their kin to the mountain, Where they offer sacrifices of success. For they draw from the riches of the sea And the hidden hoards of the sand.

Rashi on Deuteronomy 33:19

Another explanation of עמים הר יקראו THEY CALL THE PEOPLES TO THE MOUNTAIN — Through Zebulun's trading, merchants of the world's nations will come to his land, he living at the coast, and they will say, "Since we have taken so much trouble to reach here, let us go to Jerusalem and see what is the God of this people and what are His

דברים ל"ג:י"ח-י"ט

(יח) וְלִזְבוּלֻן אָלֵּר שְׂמַח זְבוּלָן בְּצֵאתֶךְ וְיִשָּׁשׁכָר בְּאֹהָלָיךְ: (יט) עַמִּים הַר־יִקְרָאוּ שָׁם יִזְבְּחוַוּ זִבְחֵי־צֶדֶק כִּיִ שֶׁפָע יַמִּים יִינָקוּ וּשְׂפָנֵי טְמִוּנֵי חְוֹל: {ס}

רש"י על דברים ל"ג:י"ט

דָּ"אַ — **עמים הר יקראו** עַל יְדִי פְּרַקְמַטְיָא שֶׁל זְבוּלֻן תַּנָּרֵי אָמּוֹת העוֹלָם בָּאִים אֶל אַרְצוֹ, וְהוּא עוֹמֵד עַל הַסְּפָּר וְהֵם אוֹמְרִים הוֹאִיל וְנִצְטַעַרְנוּ עַד כָּאן נֵלֵךְ עַד יְרוּשָׁלַיִם וְנִרְאֶה מֵה יִּרְאָתָה שֶׁל אָמָה זוֹ וּמַה מַּעֲשֶׂיהָ, וְהֵם רוֹאִים כָּל יִשְׂרָאֵל עוֹבְדִים לֶאֱלוֹהַ אֶחָד doings". When they behold all Israel serving one God and eating one kind of food (only that which is permissible to them), they are astonished because as regards the other nations, the god of one is not as the god of another, and the food of one is not as the food of another, so that they will say, "There is no nation as worthy as this", and they will therefore become proselytes to Judaism there, as it is said, "There shall they sacrifice sacrifices of righteousness" (Sifrei Devarim 354:5). (6) כי שפע ימים יינקו FOR OF THE ABUNDANCE OF THE SEAS SHALL THEY SUCK — "they" means Zebulun and Issachar; for the sea will give them wealth in abundance.

וְאוֹכְלִים מַאֲכָל אֶחָד — לְפִּי שֶׁהַגּוֹיִם אֱלוֹהוֹ שֶׁל זֶה לֹא כֵאלוֹהוֹ שֶׁל זֶה וּמַאֲכָלוֹ שֶׁל זֶה לֹא כְמַאֲכָלוֹ שֶׁל זֶה — וְהֵם אוֹמְרִים אֵין אֻמָּה כְּשֵׁרָה כְּזוֹ וֹמְרִין שָׁם, שֶׁנֶּאֲמַר שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צֶדֶק (ספרי): (ו)כי שפע ימים יינקו. זְבוּלָן וְיִשָּׁשׁכָר הַיָּם נוֹתֵן לָהֵם מָמוֹן בְּשֵׁפַע:

ילקוט שמעוני תקנ

יונה בן אמתי מאשר היה, הה"ד: אשר לא הוריש את יושבי עכו ואת יושבי צידון.

וכתיב: קום לך צרפתה אשר לצידון וגו' הנה צויתי שם אשה אלמנה לכלכלך.

ותני רבי אליעזר: יונה בן אמתי בן זבולון היה, דכתיב: (ויפול) [ויעל] הגורל (החמישי) [השלישי] ותני רבי אליעזר: יונה בן אמתי בולון. וכתיב: משם גתה חפר. וכתיב: יונה בן אמתי מגת החפר.

בשבת חרינא א"ר לוי:

יפה למדני רבי יוחנן, אמו מאשר ואביו מזבולון, שנאמר: זבולון לחוף ימים ישכון וירכתו על צידון יפה למדני רבי יוחנן, אמו מאשר ואביו מזבולון, שנאמר: - ירך שיצא ממנה עד צידון היתה - .

וכתיב: וירד יפו וימצא אניה באה תרשיש, הוי: והוא לחוף אניות.

אמר רבי יונה: יונה בן אמתי מעולי רגלים הוה, ונכנס לשמחת בית השואבה ושרתה עליו רוח. הקדש.

ללמדך, שאין השכינה שורה אלא על לב שמח, שנאמר: והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה.

ראו המלחים את כל האותות והנפלאות שעשה הקב"ה עם יונה והשליכו איש את אלהיו, שנאמר: משמרים הבלי שוא, וחזרו ליפו ועלו לירושלים ומלו בשר ערלתם, שנאמר: וייראו האנשים יראה גדולה וגו', (ד) וכי זבח זבחו, אלא ברית מילה, שהוא כדם זבח, ונדרו איש אשתו ובניו וכל אשר לאלהי יונה ונדרו ושלמו ועליהם הוא אומר ועל גרי הצדק.

Source Sheet created on Sefaria by Tamar Weissman